

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 381/2025
01.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Милошевића, поднетом против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К бр. 2030/24, Кв. бр. 183/25 од 07.02.2025. године и Вишег суда у Београду Кж2 бр. 399/25 од 04.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 01.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Милошевића, поднет против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К бр. 2030/24, Кв. бр. 183/25 од 07.02.2025. године и Вишег суда у Београду Кж2 бр. 399/25 од 04.03.2025. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду К бр. 2030/24, Кв. бр. 183/25 од 07.02.2025. године, према окривљеном АА продужен је притвор на основу одредбе члана 211. став 1. тачка 3) у вези члана 216. став 3. Законика о кривичном поступку, одређен решењем судије за претходни поступак Првог основног суда у Београду Кпп Д бр. 270/24 од 16.10.2024. године, који се рачуна од 15.10.2024. године и по овом решењу окривљеном притвор може трајати 30 дана, а најдуже до 08.03.2025. године.

Решењем Вишег суда у Београду Кж2 бр. 399/25 од 04.03.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Милошевића, изјављена против решења Првог основног суда у Београду К бр. 2030/24, Кв. бр. 183/25 од 07.02.2025. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Мирослав Милошевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, укине побијана решења и да „окривљеног пусти да се брани са слободе или укине решење о продужењу притвора и донесе меру кућног притвора под електронским надзором или примени неку од других блажих мера, у складу са својим законским могућностима“.

Врховни суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени, на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог Законика прописаних у члану 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) ЗКП и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 411. став 3. и 4. ЗКП учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом (другостепеним судом).

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости не опредељује конкретно ниједну повреду закона која у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ означава и образлаже повреде закона из члана 211. став 1. тачка 3), члан 16. и члан 10. ЗКП, наводима да су побијана решења донета уз повреду закона, с обзиром да чињенице које је суд утврдио не представљају особите околности које указују да ће окривљени у кратком временском периоду поновити кривично дело, те суд одређује најтежу меру за обезбеђење присуства окривљеног, без давања ближих података о периоду на који се односе раније осуде окривљеног, као и кривична дела за која је раније осуђен, занемарујући чињеницу да се притвор као најтежа мера изриче у изузетним условима када се ниједном блажом мером не може обезбедити присуство окривљеног за несметано вођење поступка.

Како се у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП захтев за заштиту законитости не може поднети због повреде закона из члана 211. став 1. тачка 3), члана 10. и члана 16.

- 3 -

ЗКП, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић,с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**